

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.702/2013/4.szám

A Kúria a Miskolci 2. számú Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Rózsa Péter ügyvéd) által képviselt felperesnek a dr. Balla Orsolya jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. május 21. napján kelt 12.K.26.860/2013/9. számú ítélete ellen az alperes által 10. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.26.860/2013/9. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, felülvizsgálati kérelemmel támadott részét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - 15 napon belül - 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes a 2008. I-III. negyedévi általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) bevallásaiban és analitikájában levonásba helyezte a T. G. Kft. (a továbbiakban: T.G.Kft.), valamint a M. Kft. (a továbbiakban: M.Kft.) által „ingatlan értékebecslésben való részvétel” megnevezéssel kibocsátott 4 készpénzfizetési számlát, amelyek áfa tartalma 736.000 Ft volt.

A felperes 2008. IV. negyedévi áfa bevallásában és analitikájában levonható adóként szerepeltette a H.F. E. Kft. (a továbbiakban: H.F.E. Kft.) által vitaminkészítmények beszerzéséről kibocsátott bizonylatban feltüntetett 65.000 Ft áfát.

Az adóhatóság a felperesnél 2008. évre áfa adónemben bevallások

utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett. A revízió eredményeként hozott elsőfokú határozatban kötelezte a felperest 801.000 Ft áfa adókülönbözet megfizetésére, 400.000 Ft adóbírsággal sújtotta, 334.000 Ft késedelmi pótlékot számított fel.

A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes a 2012. augusztus 23. napján kelt 35496550326 számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Érdemi döntésében megállapította, hogy a felperes a T.G. Kft. és a M. Kft. által kiállított számlák alapján, mivel a gazdasági események a számlán feltüntetett felek között nem jöttek létre, nem volt jogosult az adó levonására. E körben érdemi döntését az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 55. § (1) bekezdésére, 119. § (1) bekezdésére, 120. § a) pontjára, 127. § (1) bekezdés a) pontjára, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 15. § (3) bekezdésére, 165. § (2) bekezdésére, 166. § (2) bekezdésére alapította. Hivatkozott arra is, hogy a bizonylatok hiteltelenek, a gazdasági események kapcsán „kétséget kizáróan megállapítható, hogy a felperes olyan adókijátszásra irányuló ügylet részese volt, amelyről tudomással bírt”. Az volt a jogi álláspontja, hogy a felperes, aki nem rendelkezik a vitamintermékek értékesítéséről számlával, bizonylattal, továbbá termékbemutatót alátámasztó dokumentummal, nem végzett ellenérték fejében termékértékesítést, ezért nem volt jogosult az általa H.F.E. Kft.-től befogadott számlákban felszámított áfa levonására. E körben érdemi döntését az Áfa tv. 6. § (1) bekezdésére, 120. § a) pontjára, 123.§-ára alapította.

A felperes keresetében az adóhatósági határozatok hatályon kívül helyezését kérte.

Az elsőfokú bíróság az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú adóhatóságot új eljárásra kötelezte. Jogi álláspontja a következő volt:

Az alperes érdemi döntése megalapozott és jogszerű, a felperes keresete pedig alaptalan a H.F.E. Kft.-től befogadott számlák tekintetében. Az alperes azonban a M. Kft. és a T.G. Kft. által kibocsátott, felperes által befogadott számlák tekintetében érdemben téves döntést hozott, mert azok a körülmények, amelyet objektív körülményként vett figyelembe, nem minősíthetők ilyen jellegűnek az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) által hozott C-80/11. számú, C-142/11. számú., C-324/11. számú ítéletekben kifejtett jogértelmezésre figyelemmel. A felperes bizonyítékokat csatolt annak igazolására, hogy a számlák valós gazdasági tevékenységről kerültek kiállításra. A felperes az M. Kft.-vel és a T.G. Kft.-vel, mint alvállalkozó társaságokkal szerződést kötött, ezek alátámasztására okiratokat nyújtott be, ezek eredményeként kerültek kibocsátásra a számlák. Az alperes objektív körülményekkel nem támasztotta alá azt, hogy a felperes az

alvállalkozókkal kötött szerződés alapján, a gazdasági események kapcsán adókiírátszásra irányuló ügylet részese lett volna, illetve erről tudomással bírt volna. Nincs jelentősége annak az adólevonási jog gyakorlásával kapcsolatban, hogy az alvállalkozó társaságok az általuk kibocsátott bruttó számlák ellenértékét megkapták, de adóbevallási és befizetési kötelezettségüknek nem tettek eleget, és bejelentett munkavállalókkal nem rendelkeztek, valamint annak sem, hogy az adóigazgatási eljárás során az alperes nem találta meg az adóalanyokat. Az alperesnek ezért a lefolytatott eljárás során nem sikerült olyan objektív körülményt igazolnia, amely alátámasztotta volna, hogy a felperes tudott, illetve tudnia kellett arról, hogy adókiírátszásban vesz részt. Az adóhatóságnak ezért az új eljárás során vizsgálnia kell, hogy az M. Kft. és a T.G. Kft. által kibocsátott számlák alapját képező gazdasági események tekintetében megállapíthatók-e olyan objektív körülmények, amelyekből megalapozottan vonható le következtetés arra nézve, hogy a felperes tudott, illetve tudnia kellett arról, hogy adókiírátszásban vesz részt. Az új eljárás azonban nem érintheti a H.F.E. Kft.-től befogadott számlákkal kapcsolatos alperesi érdemi döntést, amely jogszerű.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte hatályon kívül helyezését, a felperes keresetének teljes körű elutasítását. Azzal érvelt, hogy a jogerős ítélet nem felel meg az Áfa tv. 55. § (1) bekezdésében, 120. § a) pontjában, 127. § (1) bekezdés a) pontjában, az Sztv. 15. § (3) bekezdésében, 165. § (2) bekezdésében, 166. § (2) bekezdésében foglaltaknak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság e törvényhelyek téves értelmezésével és a releváns tényállási elemek figyelmen kívül hagyásával megalapozatlanul jutott arra a következtetésre, hogy az M.Kft., illetve a T.G. Kft. által kibocsátott számlák mögött valós gazdasági események állnának, és a rendelkezésre álló adatok nem alkalmasak az adókiírátszásra irányuló felperesi magatartás bizonyítására.

A felperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárásban, rendkívüli jogorvoslati jellege miatt, nincs helye bizonyítás feltételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Kúria a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 275. §- értelmében a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet.

Ítéleti tényállás kapcsán jogszabálysértés csak akkor állapítható meg, ha az hiányos, iratellenes, avagy téves, okszerűtlen, a logika

szabályainak ellentmondó tényeket, ténybeli következtetéseket rögzít. Nem állapítható meg iratellenesség azon a címen, hogy a fél álláspontja valamely bizonyíték bizonyító ereje tekintetében nem azonos a bíróságéval, mivel ez nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárás során nincs lehetőség.

A Kúria, az alperesi érveléssel ellentétben, a rendelkezésére álló iratok alapján azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet megfelel a Pp. 206. § (1) bekezdésében, 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak, az ebben megállapított tényállás hiánytalan, iratszerű, okszerű, a logika szabályainak is megfelelő bizonyítékértékelésen alapul, és az elsőfokú bíróság teljesítette indokolási kötelezettségét is. Az alperes felülvizsgálati kérelme, tartalmát tekintve, a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárásban az előzőekben részletezettek miatt nem kerülhet sor.

A Kúria osztja az elsőfokú bíróság ítéletben kifejtett jogi álláspontot, mivel az megfelel a jogvita eldöntésére irányadó, a határozatokban helytállóan nevesített nemzeti és közösségi jogi jogszabályi rendelkezéseknek, összhangban áll az EUB ítélkezési gyakorlatával, határozataiban kifejtett jogértelmezéssel.

Az előzőekben részletezettekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A perveztes alperes a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-ában foglaltakon alapul.

Budapest, 2014. június 26.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró